

Korte studies in Mattheüs (57)

Johannes de Doper (4)

De Lofzang van Zacharias (2)

Zoals we kunnen zien is het thema van het middelste gedeelte van de lofzang van Zacharias het verbond en de eed van God met de vaderen. Behalve dit zien we in deze verzen de twee namen van Zacharias en Elizabeth wonderlijk verenigd en daarmee ook gekoppeld aan 'de vaderen'.

De vaderen in Lukas 1:72 zijn Abraham, Izak en Jakob. Wat deze drie met Zacharias gemeenschappelijk hebben is dat ze een onvruchtbare vrouw hebben. Abraham en Sara zijn hierin wel het belangrijkste voorbeeld. Ondanks dat God hen een talrijk nageslacht had beloofd kregen zij tot op hoge leeftijd geen kind en staat er van Sara als één van de eerste dingen vermeld dat zij onvruchtbaar was (Gen. 11:30). Hun onvruchtbaarheid en daarmee kinderloosheid wordt door Paulus aangehaald als 'dood' of 'gestorven'. Ze konden geen nieuw leven meer voortbrengen. Dat Sara toch zwanger wordt en Izak baart, vergelijkt Paulus met opstanding uit de doden. God werkt door de onmogelijkheid van mensen heen. Dat toonde Hij in het leven van de eerste aartsvader van Israël en zijn vrouw (Rom. 4:16-25; Heb. 11:11, 12, 17-21).

Ook Rebekka, de vrouw van Izak was onvruchtbaar. Daarmee leek het verbond en de eed aan Abraham opnieuw op losse schroeven te staan.

'En Izak was veertig jaren oud als hij Rebekka, de dochter van Bethuël, de Syriër, uit Paddan-Aram, de zuster van Laban, de Syriër zich tot vrouw nam. En Izak bad de HEERE zeer in de tegenwoordigheid van zijn huisvrouw, want ZIJ WAS ONVRUCHTBAAR; en de HEERE liet Zich door hem verbidden, zodat Rebekka, zijn huisvrouw zwanger werd.' (Gen. 25:20, 21).

Izak maakte niet dezelfde fout als Abraham door een kind bij een dienstmaagd te verwekken en zo op zijn eigen manier Gods beloften proberen te vervullen. Hij zocht zijn toevlucht in het gebed en herinnerde God aan Zijn verbond met Abraham. In Zijn kind Jakob zou God Zijn verbond aan Abraham voortzetten.

'Woon als een vreemdeling in dat land, en Ik zal met u zijn, en zal u zegenen; want aan u en uw zaad zal Ik al deze landen geven en IK ZAL DE EED BEVESTIGEN die Ik Abraham uw vader gezworen heb. En Ik zal uw zaad vermenigvuldigen als de sterren van de hemel en zal aan uw zaad al deze landen geven; en in uw zaad zullen gezegend worden alle volken der aarde.' (Gen. 26:3, 4).

Toen de derde aartsvader, Jakob, wiens naam later Israël zou worden, op de vlucht was voor zijn broer Ezau kreeg hij in Beth-El een droom waarin God tot hem sprak:

'Ik ben de HEERE, de God van uw vader Abraham, en de God van Izak; dit land waarop u ligt te slapen, zal Ik aan u geven en aan uw zaad. En uw zaad zal wezen als het stof der aarde en gij zult uitbreken in menigte, westwaarts en oostwaarts en noordwaarts en zuidwaarts; en in u en in uw zaad zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden. En zie, Ik ben met u en Ik zal u behoeden overal, waarheen u trekken zult en Ik zal u wederbrengen in dit

land; want Ik zal u niet verlaten, totdat Ik zal gedaan hebben, hetgeen Ik tot u gesproken heb.’ (Gen. 28:13-15).

Maar van Jakobs geliefde vrouw Rachel lezen we óók dat zij onvruchtbaar is (Gen. 29:31) en ook zij koppelt dit gegeven aan de doodstaat (Gen. 30:1). Hoewel Jakob al zonen had bij zijn andere vrouw Lea en de twee dienstmaagden van Lea en Rachel, zouden de stammen van Israël niet compleet zijn zonder de zonen van Rachel. Ook bij haar werkt God door de onmogelijkheid heen en geeft leven uit de doden:

‘God dacht ook aan Rachel; en God verhoorde haar en opende haar baarmoeder.’ (Gen 30:22).

Deze gegevens waren allemaal bekend bij Israël. Iedereen die de Schriften maar een beetje kende, was hiervan op de hoogte. Daarom zal een herhaling van deze wonderen bij Zacharias en Elizabet zoveel eeuwen later, groot opzien hebben gebaard. Hun situatie was vergelijkbaar met de drie aartsvaders.

‘En zij hadden geen kind, omdat Elizabet onvruchtbaar was en zij beiden ver op hun dagen gekomen waren.’

Maar ook naar haar zag de Heere om en gaf haar de zo gewenste zoon Johannes (Luk. 1:24, 25; 57).

God had Zijn barmhartigheid zeer aan haar bewezen (Luk. 1:58); maar die barmhartigheid gold niet alleen haar. Hij gedacht aan Zijn volk opdat Hij het barmhartig zou zijn naar Zijn eed aan de vaders gezworen (Luk. 1:72, 73).

De naam van Zacharias betekent ‘de HEERE gedenkt’. De naam van zijn vrouw Elizabet betekent ‘de God van de eed’. Zie je hoe de namen van deze twee als het ware verborgen liggen in de verzen 72 en 73?

*‘en **gedachtig** was aan Zijn heilig verbond’
en aan **de eed**, die Hij Abraham onze vader, gezworen heeft.’*

Johannes zou de voorloper, de wegbereider worden van Hem in Wie God Zijn verbond met de vaders waar zou gaan maken.